

20 Σεπτεμβρίου 2019

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού επιστολή: Μόνη λύση είναι ο αλληλοσεβασμός

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Βατοπαίδι, 6-12-1987

Γνησία μου θυγατέρα ,σου εύχομαι πατρικά.

Πήρα το γράμμα σου ή να πω καλύτερα, την... εφημερίδα σου! Γέλασα όταν την είδα και αδημόνησα όταν την διάβαζα.

Γιατί, παιδί μου, σκέφτεσαι έτσι; Τίποτε απολύτως δεν συνέβη, και ούτε θα συμβεί. Το λάθος οφείλεται στην απειρία μας, που νομίσαμε ότι θα συμβιβάσουμε τα ασυμβίβαστα. Κάθε άνθρωπος, παιδί μου, έχει ένα χαρακτήρα, μια προσωπικότητα, που τη διαμόρφωσε σε όλο του το παρελθόν, στα δικά του καλούπια και μέτρα και πεποιθήσεις. Με αυτές, λοιπόν, τις βάσεις αποφασίζει, εκφράζεται και ενεργεί.

Μόνον «οι του Χριστού», μπορούν να αντιδράσουν και να ανατρέψουν αυτούς τους νόμους και όρους, και πάλι, «άχρι καιρού», για το νόημα της οικονομίας. Εσύ, δεν

συνάντησες, μα, και δεν συναντάς στη ζωή σου αντίθετα συστήματα και νοοτροπίες των άλλων, των δίπλα σου, πολλές δε φορές ομοϊδεατών και ομογνωμόνων; Ούτε αυτοί είναι κακοί και πεπλανημένοι, ούτε, πολύ περισσότερο, εσύ. Είναι οι ιδέες τους, τα συστήματά τους, η γενική τους ιδεολογία. Εσύ, δεν ήρθε καιρός, που διαφωνούσες με τα παιδιά, που είναι δικά σου γεννήματα; **Δεν διαφώνησες ποτέ, ακόμα, και με τον σύντροφό σου, που είναι ο δεύτερος φύλακας άγγελός σου;** Μήπως γίνατε κακοί; Μήπως είναι τα αγνά σου αγγελούδια κακά ή αντίθετα; Όχι, απλώς είναι η διασπασμένη προσωπικότητα του ανθρώπου, που μεταπτωτικά δημιουργεί αυτή τη διαίρεση και διάσπαση, και **η μόνη λύση είναι ο αλληλοσεβασμός** και η απομάκρυνση από τις επαφές, μαζί τους, και τις επεμβάσεις.

Οι παλαιοί μας έλεγαν, «με τους συγγενείς σου, φάε, πιες, δούναι και λαβείν μην έχεις». Ανακάλεσε, σπλάχνο μου, τη λίγη ταραχή ή λύπη, και πείσε το αγγελούδι μας, να μη χάσει το θάρρος του, και μάλλον είναι ευκαιρία, να μάθει πρακτικά, το νόημα της κοινωνίας και της ζωής. Αυτή εξάλλου, ήταν μια λύση προσωρινή και πρόχειρη, και μάλιστα σε τόσο στενό χώρο. Ξεχνάς, κόρη μου, πως ο Αβραάμ με τον Λώτ χώρισαν, γιατί ήταν αδύνατη η συνοίκησή τους; Εδώ, λοιπόν, είναι η φιλοσοφία, να βαστάζεις τις αδυναμίες των άλλων και όχι να τις κρίνεις και δεν έχει σχέση ποιοι είναι και τι πιστεύουν. Έχουν ανάγκη, από ανοχή και μακροθυμία.

Το νόημα του Σταυρού, όσο οι άνθρωποι το ξεχνούν, τόσο αυξάνει και γενικεύεται, με τις διάφορες φυσικές και τεχνικές πιέσεις, που συμβαίνουν, και όταν θα έρθει η ώρα της εφαρμογής τους, τότε θα τρομάξουν, χωρίς φυσικά να τους ωφελεί. Μακάριος «ο σινιών και επαγρυπνών και προσευχόμενος», για να ρυσθεί της ανάγκης που θα πειράσει ο Θεός τους κατοικούντας επί της γης! Ποιός να πείσει τους ανθρώπους ότι τα πάντα προνοούνται και ότι η μακροθυμία του Θεού δεν είναι αδυναμία;

Το μεγάλο τραύμα του σύγχρονου ανθρώπου είναι ότι έχασε την πίστη του, σαν βάση και αρχή, και καμμιάς μορφής θεραπεία δεν τον ωφελεί! Πειράζει ο Θεός με τις συμβατικές επιφορές, επιτρέπει δηλαδή πειρασμούς για συνετισμό, αλλά αντί ο άνθρωπος να συνέλθει, να πει συγγνώμη, βλασφημεί δυστυχώς, και προκαλεί την ολοκληρωτική εγκατάλειψη. Μαζευτείτε στον εαυτό σας, και με βάθος ταπεινοφροσύνης, ζητάτε το θείον έλεος, να βρει αφορμή η Χάρις να μας καλύψει, από τη μέλλουσα οργή, που οπωσδήποτε έρχεται, με πάταγο!

Η ειρήνη του Χριστού μας να είναι αδιάκοπα μαζί σας.

Με όλες μου τις ευχές και την πατρική μου στοργή,

ο πατέρας σας Ιωσήφ